

Warszawa, dn. 21.09.2022 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 23/22

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Grzegorz Borkowski**

Członkowie: **SGSŁ Michał Pieńkowski**

SGSŁ Jacek Konowalczuk /ref./

Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Janusza Trzęsimiecha

rozpoznał sprawę **obwinionego Z[...] S[...]** syna Z[...], na skutek odwołania obrońcy obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w K[...] z dnia 15.06.2022 r., sygn. akt OSŁ [...], mocą którego **uznano obwinionego winnym, tego że:**

w dniu 31.12.2018 r. w W[...] w obwodzie Koła Łowieckiego [...] pomagał w przewożeniu i patroszeniu nielegalnie pozyskanego dzika przez kol. D[...] Ś[...], myśliwego niestowarzyszonego

tj. o przewinienie łowieckie z art. 35b ust 2 ustawy z dnia 13.10.1995r. Prawo łowieckie w związku z art. 53 pkt 4 i 6 tej Ustawy, popełnionego na szkodę KŁ [...]

i za to wymierzono obwinionemu karę dyscyplinarną zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres trzech lat oraz zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 384,02 zł.

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. zmienia zaskarżone orzeczenie i obwinionego uniewinnia od zarzucanego mu czynu
2. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Polski Związek Łowiecki

/-/ Grzegorz Borkowski

/-/ Michał Pieńkowski

/-/ Jacek Konowalczuk

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 15.06.2022 r. Okręgowy Sąd Łowiecki w K[...] uznał obwinionego Z[...] S[...] za winnego popełnienia zarzucanego mu przewinienia łowieckiego, polegającego na tym, że w dniu 31.12.2018 r. w W[...] w obwodzie Koła Łowieckiego [...] pomagał w przewożeniu i patroszeniu nielegalnie pozyskanego dzika przez kol. D. Ś., myśliwego niezrzeszonego tj. o przewinienie z art. 35b ust. 2 ustawy z dnia 13.10.1995 r. - Prawo łowieckie w związku z art. 53 ust. 4 i 6 tej ustawy, popełnionego na szkodę KŁ [...].

Za popełnienie w/w czynu OSŁ w K[...] wymierzył obwinionemu karę dyscyplinarną zasadniczą zawieszenia z prawa członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres 3 lat oraz obciążył obwinionego kosztami postępowania w kwocie 384,02 złotych.

Z ww. orzeczeniem nie zgodził się obrońca obwinionego wnosząc odwołanie do GSŁ i domagając się zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie obwinionego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia sądowi I instancji.

Obrońca sformułował przeciwko zaskarżonemu orzeczeniu liczne zarzuty, z których nie wszystkie zostały sformułowane w sposób pozwalający na ustalenie ich istoty. GSŁ zdołał wyodrębnić i odpowiednio zakwalifikować następujące zarzuty:

1. Zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych polegające na:
 - a) zignorowaniu faktu, iż obwiniony występował w postępowaniu karnym p-ko D[...] Ś[...] jako świadek, a nie współsprawca;
 - b) przyjęciu przez OSŁ w uzasadnieniu za udowodniony cyt. „nieprawdziwy fakt dotyczący postanowienia Sądu Cywilnego w K[...] w sprawie Z[...] S[...] jako argumentu wzmacniającego interpretację oskarżyciela”.
2. Zarzuty naruszenia przepisów postępowania polegające na:
 - a) wadliwej oceny dowodu z zeznań świadka M[...] P[...] „polegającej na stworzeniu z jego zeznań paradygmatu mającego kluczowe znaczenie w oskarżeniu Z[...] S[...];
 - b) niewykonanie „zaleceń GSŁ w Warszawie dotyczących rozpatrzenia argumentów na korzyść oskarżonego”;
 - c) „błąd w treści orzeczenia OSŁ w K[...], w którym OSŁ uznaje Koło Łowieckie [...] jako stronę postępowania, a działanie oskarżonego, działaniem na jego szkodę”;
3. Zarzut naruszenia prawa materialnego polegający na:

- a) „niesłusznym uznaniu, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przewinienia z art. 35b ust. 2 w związku z art. 53 ust. 4 i 6 Ustawy Prawo Łowieckie, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosków odmiennych”;
- b) niemerytorycznym „przypisaniu artykułów Prawa Łowieckiego użytych przez oskarżyciela w stosunku do rzeczywistych czynności wykonywanych przez Z[...] S[...] w zaistniałej sytuacji”.

Główny Sąd Łowiecki zważył, co następuje:

Odwołanie wniesione przez obrońcę obwinionego jest zasadne, chociaż nie wszystkie zarzuty i argumenty w nim zawarte GSŁ uznał za trafne.

GSŁ nie odniesie się do sformułowanego w odwołaniu zarzutu, jaki skarżący łączy z cyt. „nieobiektywnymi a co za tym idzie krzywdzącymi wnioskami dotyczącymi przyczyn zatrzymania Z[...] S[...] przez policję w sprawie zaistniałej sytuacji, w której D[...] Ś[...] został oskarżony a Z[...] S[...] występował jako świadek”, gdyż przyczyny zatrzymania obwinionego nie były przedmiotem ani ustaleń faktycznych ani rozważań faktycznych OSŁ w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, zatem istota wyżej opisanego zarzutu jest przede wszystkim niezrozumiała, a ponadto dotyczy okoliczności całkowicie irrelevantnej w niniejszej sprawie, w której istotne jest zachowanie obwinionego, a nie przyczyny podjęcia takich czy innych działań przez organy ochrony prawnej.

GSŁ nie uznał za trafny zarzutu odwołania dotyczącego uznania przez OSŁ za udowodniony „nieprawdziwego faktu dotyczącego postanowienia Sądu Cywilnego w K[...] w sprawie Z[...] S[...] jako argumentu wzmacniającego interpretację oskarżyciela”. Pomijając fakt, iż przedmiotowe postanowienie nie znajduje się w aktach sprawy, na czym - jak się wydaje – powinno zależeć przede wszystkim obwinionemu, to ustalenia faktyczne OSŁ w zakresie „odrzućcia” odwołania obwinionego od uchwały Walnego Zgromadzenia Koła Łowieckiego [...] są zgodne z materiałem dowodowym, w szczególności protokołem przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka obwinionego [na k. 180-181], w trakcie którego obwiniony zeznał cyt. „Ja dodatkowo również odwołałem się od decyzji koła do Sądu Okręgowego w K[...], ale SO K[...] moje odwołanie odrzucił”. W uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia znajduje się zatem prawdziwe ustalenie faktyczne, a w części motywacyjnej orzeczenia trafny wniosek, iż w związku z w/w odrzuceniem odwołania obwinionego uchwała o jego usunięciu z koła jest prawomocna i ostateczna. Wskazać ponadto należy, iż wskazanego faktu OSŁ nie czynił podstawą jakichkolwiek ocen czy wniosków niekorzystnych dla obwinionego. Przeciwnie - odniesienie do w/w okoliczność zawarte było w akapicie wskazującym okoliczności, które w ocenie OSŁ pozostawały bez wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

GSŁ podziela natomiast co do zasady zarzut odwołania, iż OSŁ K[...] pominął ważną w sprawie okoliczność związaną z dokonaną przez organy ochrony prawnej oceną okoliczności faktycznych oraz ich prawno-karną kwalifikacją. Okoliczność postawienia zarzutów jedynie D[...] Ś[...], następnie skierowania aktu oskarżenia i ostatecznie wydania wyroku skazującego jedynie wobec D [...] Ś[...] za popełnienie czynu zabronionego, którego opis nie obejmuje czynu zabronionego popełnionego wspólnie lub w porozumieniu z inną osobą są ważnymi elementami stanu faktycznego, bezpodstawnie całkowicie pominiętymi przez OSŁ.

W ocenie GSŁ sformułowany w odwołaniu zarzut wadliwości ustaleń faktycznych zawartych z zaskarżonym wyroku dotyczy także innych elementów stanu faktycznego.

Po pierwsze - zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala uznać za trafne ustalenia, iż cyt. „organy ścigania uzyskały informację o nielegalnym pozyskaniu dzika przez D[...] Ś[...] na skutek kontroli przeprowadzonej w Zakładzie Przetwórstwa Mięsnego [...] w [...], na co wskazuje pismo tego Zakładu z dnia 10.04.2019 r. (k. 285) ora treść zeznań świadka – M[...] P[...] (k. 237).” Powyższe ustalenia sprzeczne są przede wszystkim w treścią dokumentów na k. 237-253, tj. notatki urzędowej, protokołów zatrzymania obwinionego oraz D [...] Ś [...], protokołu przeszukania, protokołów przesłuchania obwinionego oraz D[...] Ś[...], które to dokumenty noszą datę 19.02.2019 r. i są pierwszymi dokumentami znajdującymi się w aktach postępowania karnego prowadzonego p-ko D[...] Ś[...], zatem pismo z dnia 10.04.2019 r. jako późniejsze i w dodatku kierowane już do Policji w związku z prowadzonym właśnie postępowaniem nie mogło jednocześnie tego postępowania inicjować. Co więcej - wbrew odmiennej i całkowicie bezpodstawnej ocenie OSŁ - treść pisma z dnia 10.04.2019 roku nie wskazuje na okoliczność jakiegokolwiek kontroli przeprowadzonej w w/w przedsiębiorstwie. Po drugie - okoliczności przeprowadzenia jakiegokolwiek kontroli nie potwierdza zresztą także przesłuchanie świadka M[...] P[...], który zeznał cyt. „Nie wiem skąd organy ścigania uzyskały wiedzę, że D[...] Ś[...] skłusował dzika (...). Z tego co pamiętam funkcjonariuszka policji poinformowała mnie, że w zakładzie mięsnym była przeprowadzona rutynowa kontrola podczas, której organy ścigania miały wątpliwości co do legalności pozyskania tego dzika”. W aktach sprawy nie znajduje się jednak żaden dokument potwierdzający przeprowadzenie przez „organy ścigania” jakiegokolwiek kontroli ani poczynione w jej trakcie ustalenia, które mogłyby uzasadniać czynności podjęte przez Policję w dniu 19.02.2019 r.

Po trzecie - także całkowicie bezpodstawnie, a wręcz sprzecznie ze zgromadzonym w sprawie dowodowym OSŁ ustalił, iż cyt. „O udziale obwinionego w transporcie tuszy dzika organy ścigania uzyskały informacje na skutek analizy bilingu rozmów telefonicznych D[...] Ś[...]”. Tymczasem treść dokumentów na k. 288 i 290 tj. pism operatorów komórkowych do Prokuratury Rejonowej w B[...] wskazuje, iż organu ścigania uzyskały informacje o numerze obwinionego oraz w/w bilingi nie wcześniej niż 20.05.2019 r. [data pisma na k. 290], zatem czynności procesowe podjęte przez Policję wobec obwinionego już w dniu 19.02.2019 r. nie mogły wynikać z bilingów uzyskanych co najmniej 3 miesiące później.

Powyższe zakwestionowane ustalenia faktyczne OSŁ miały zapewne stanowić wypełnienie wskazań zawartych w wyrok GSŁ z dnia 24.02.2021 r. dot. m.in. ustalenia, w jaki sposób organy ścigania uzyskały informację o udziale obwinionego w zdarzeniu dotyczącym pomocy D[...] Ś[...] do nielegalnego pozyskania tuszy dzika. Niestety - w ocenie GSŁ wskazania powyższe nie zostały w ogóle zrealizowane, pomimo istnienia oczywistych możliwości dowodowych w tym zakresie, choćby w postaci przesłuchania w charakterze świadka funkcjonariusza Policji R[...] H[...], autora notatki urzędowej z dnia 19.02.2019 r. [k. 237]. W kontekście powyższego zawarty w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wniosek jakoby OSŁ nie ustalił innych jeszcze osób mogących posiadać istotne informacje w zakresie okoliczności udziału obwinionego w nielegalnym pozyskaniu dzika przez D[...] Ś[...] jawi się tylko i wyłącznie jako skutek zaniechania podjęcia adekwatnych czynności przez OSŁ, a nie braku możliwości dowodowych.

Po piąte - GSŁ nie podziela dokonanej przez OSŁ oceny wartości dowodowej zeznań świadka M[...] P[...] w zakresie, w jakim na ich podstawie OSŁ ustalił jedną z kluczowych w

sprawie okoliczność jakoby cyt. „Fakt nie wydania D[...] Ś[...] rzonego upoważnienia [dotyczy upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego] był powszechnie znany myśliwym w KŁ [...] - powyższe okoliczności wykazane zostały zeznaniami świadka - M[...] P[...] [k. 136-137]”. Przede wszystkim w ocenie GSŁ nie sposób w zgodzie z logiką wykazać faktu powszechnej wiedzy o jakiegokolwiek okoliczności tylko na podstawie zeznań jednego tylko świadka. GSŁ na str. 4 uzasadnieniu wyroku z dnia 24.02.2021 r. wskazał przecież jednoznacznie także na konieczność cyt. „załączenia do akt sprawy stosownych dokumentów”, które mogłyby potwierdzić m.in. okoliczność czy cyt. „D[...] Ś[...] starał się o wydanie mu odstrzału indywidualnego, czy kwestia nie wydania mu zezwolenia na odstrzał indywidualny była powszechnie znana wśród członków KŁ [...].” Tymczasem OSŁ w K[...] - poza przesłuchaniem M[...] P[...] - nie przeprowadził żadnych innych dowodów, w szczególności z dokumentów, które potwierdziłyby fakt „powszechnej wiedzy członków KŁ [...] o niewydawaniu D[...] Ś[...] zezwoleń na odstrzał indywidualny. Wobec braku jakiegokolwiek dalszej inicjatywy dowodowej Rzecznika czy OSŁ w K[...] okoliczność ta nie może zostać zatem uznana za udowodnioną, zwłaszcza w kontekście zawartego w odwołaniu trafnego argumentu wskazującego na wysoką liczebność członków w/w koła. W aktach sprawy nie znajduje się żaden dokument pozwalający zweryfikować pozytywnie czy negatywnie twierdzenie, iż liczebność ta oscyluje wokół 100 osób, zatem zgodnie z art. 5 § 2 kpk w związku z art. 35s ust. 2 ustawy - Prawo łowieckie zarówno okoliczność ilości członków KŁ [...] [ok. 100 osób] jak i okoliczność braku wiedzy zarówno „powszechnej” jak i wiedzy obwinionego o niewydawaniu D[...] Ś[...] zezwoleń na odstrzał indywidualny musi zostać ustalona w sposób korzystny dla obwinionego.

Drugą kluczową w sprawie okolicznością faktyczną, która została ustalona przez GSŁ odmiennie niż w zaskarżonym wyroku OSŁ w K[...] jest brak wiedzy obwinionego o pozyskaniu przez D[...] Ś[...] dzika bez posiadania wydanego przez KŁ [...] upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego. Jak już wyjaśniono powyżej, na podstawie dostępnego materiału dowodowego i przy zastosowaniu art. 5 § 2 kpk w związku z art. 35s ust. 2 ustawy - Prawo łowieckie za ustaloną należało uznać okoliczność braku wiedzy obwinionego o niewydaniu/niewydawaniu D[...] Ś[...] takich upoważnień. Co więcej - dostępny materiał dowodowy nakazuje także uznać za udowodnioną okoliczność, iż obwiniony dopytywał D[...] Ś[...] o posiadanie ważnego upoważnienia na pozyskanie strzelonego dzika, a D[...] Ś[...] niezgodnie z prawdą zapewnił obwinionego o posiadaniu takiego odstrzału. Zgodzić się należy z dokonaną przez OSŁ oceną wartości dowodowej zeznań D[...] Ś..., które są co najmniej niekonsekwentne w zakresie dot. istotnych elementów stanu faktycznego sprawy i mogą budzić uzasadnione wątpliwości. Podważenie jednak ich wartości dowodowej – wobec braku innych świadków zdarzenia objętego zarzutem postawionym obwinionemu i wobec braku innych dowodów pozwalających ustalić jego przebieg – skutkuje koniecznością oparcia ustaleń w tym zakresie na jedynym pozostałym dowodzie tj. wyjaśnieniach obwinionego, w których konsekwentnie podnoszona jest okoliczność skierowania przez obwinionego do D[...] Ś[...] zapytania o posiadanie upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego oraz udzielenia przez D[...] Ś[...] obwinionemu nieprawdziwej informacji o posiadaniu takiego upoważnienia. Podkreślić należy, iż podstawy dokonanej przez OSŁ krytycznej oceny wiarygodności wyjaśnień obwinionego nie może stanowić treść protokołów zawierających jego zeznania składane w charakterze świadka, ani tym bardziej relacje D[...] Ś..., skoro te uznane zostały przez OSŁ i GSŁ za niewiarygodne. Jeśli nawet w wyjaśnieniach obwinionego pojawiają się pewne niekonsekwencje, to zgodnie z art. 5 § 2 w związku z art. 35s ust. 2 ustawy

- Prawo łowieckie muszą one prowadzić do ustaleń korzystnych dla obwinionego, co dotyczy także np. okoliczności wypatroszenia strzelonego dzika przez D[...] Ś[...] dopiero na terenie jego posesji już po odjeździe obwinionego.

W powyższym kontekście za trafny należy uznać zawarty w odwołaniu zarzut niewykonania przez OSŁ „zaleceń GSŁ w Warszawie” dotyczących rozpatrzenia argumentów na korzyść oskarżonego”, których uwzględnienie skutkowało koniecznością dokonania odmiennych ustaleń faktycznych. Za koniecznością dokonania przez GSŁ odmiennych ustaleń faktycznych, korzystnych dla obwinionego, przemawiało także nie tylko pominięcie przez OSŁ korzystnych dla niego dowodów, w tym:

- uchwały Zarządu KŁ [...] z dnia [...] [na k. 168-170], w której treści stwierdzono cyt. „Z[...] S[...] uzyskał od D[...] Ś[...] ustną informację, że posiada on upoważnienie do wykonywania polowania indywidualnego [odstrzał], wydane przez Łowczego KŁ [...];

- notatki urzędowej z dnia 19.02.2019 r. [k. 237], w której treści stwierdzono cyt. „Z[...] S[...] po przyjeździe do W[...] pomógł D[...] Ś[...], będąc przekonany, że było to legalne polowanie”.

ale także wyprowadzenie niekorzystnych dla obwinionego wniosków z okoliczności faktycznych prawnie irrelevantnych, np. z tego, że obwiniony wykonywał polowanie indywidualne w obwodzie Koła Łowieckiego [...] nr [...] w dniu 2 stycznia 2019. potwierdzając ten fakt osobistym wpisem w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym prowadzonej dla tego obwodu w formie papierowej. Uwadze OSŁ umknęła treść postawionego i przypisanego obwinionemu zarzutu, którego istota sprowadza się do pomocy w przewożeniu i patroszeniu nielegalnie pozyskanego dzika, zatem postępowania obwinionego w konkretnym dniu 31.12.2018 r. Późniejsza zachowania, lub raczej zaniechania obwinionego, jakkolwiek mogące budzić wątpliwości, nie były objęte treścią zarzutu - którego granicami i OSŁ i GSŁ są związane - i nie mogą być podstawą wnioskowania o stanie wiedzy obwinionego w dniu 31.12.2018 r.

Podsumowując powyższe rozważania GSŁ ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 31 grudnia 2018r. około godziny 19.00 w miejscowości W[...] na terenie obwodu nr [...] dzierżawionego przez Koło Łowieckie [...] w K[...], myśliwy niezrzeszony - D[...] Ś[...] nie będąc uprawnionym do wykonywania polowania wszedł w posiadanie zwierzyny poprzez oddanie ‘strzału z broni myśliwskiej typu sztucer marki CZ model 557 do dzika, którego następnie zabrał w celu przywłaszczenia, czym spowodował straty w wysokości 2300 zł na szkodę Skarbu Państwa – Nadleśnictwa [...].

Bezpośrednio po pozyskaniu dzika D[...] Ś[...] zadzwonił do obwinionego z prośbą o pomoc przy transporcie tuszy, w związku z czym obwiniony Z[...] S[...] dość szybko przyjechał do D[...] Ś[...] i pomógł mu w transporcie tuszy skłusowanego dzika do miejsca zamieszkania D[...] Ś[...] (k. 78-79, k.248).

Obwiniony w trakcie rozmowy skierował do D[...] Ś[...] zapytanie o posiadanie upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego, na co D[...] Ś[...] udzielił obwinionemu nieprawdziwej odpowiedzi informując, iż posiada takie upoważnienie, które otrzymał od Łowczego KŁ [...].

Obwiniony wiedział, że D[...] Ś[...] jest myśliwym niezrzeszonym, zatem był uprawniony do posiadania broni myśliwskiej i wykonywania polowania, nie wiedział natomiast o tym, że D[...] Ś[...] raz ubiegał się wcześniej o wydanie upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego w obwodzie dzierzawionym przez KŁ [...] i takiego upoważnienia nie otrzymał. ze względu na uregulowania wewnętrzne w w/w kole.

D[...] Ś[...] wypatroszył strzelonego dzika dopiero na swojej posesji już po odjeździe obwinionego, a następnie przekazał go do Zakładu Przetwórstwa Mięsnego [...].

Obwiniony wykonywał polowanie indywidualne w obwodzie Koła Łowieckiego [...]w dniu 2 stycznia 2019. potwierdzając ten fakt osobistym wpisem w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym prowadzonej dla tego obwodu w formie papierowej.

Z[...] S[...] obecnie jest myśliwym niestowarzyszonym. Upřednio był członkiem Koła Łowieckiego [...], jednak w dniu 4 września 2019 r. uchwałą zarządu tego koła został wykluczony z członkostwa w w/w kole. Obwiniony wniósł odwołanie od tej uchwały. W dniu 14 grudnia 2019r. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Członków w/w koła nie uwzględniło jego odwołania. Obwiniony zaskarżył przedmiotową uchwałę do Sądu Okręgowego w K[...], jednak Sąd ten jego odwołanie odrzucił, jako spóźnione.

Obwiniony był karany przez Sady Łowieckie — kara 6 miesięcy zawieszenia w prawach członka PZŁ za pozyskanie 1 szt. bażanta bez posiadania upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego. Orzeczenie Okręgowego Sądu Łowieckiego w K[...] uprawomocniło się w dniu 30 marca 2017 r.

W świetle powyższych ustaleń faktycznych - częściowo odmiennych od tych dokonanych przez OSŁ w K[...] - za trafny należy uznać zarzut naruszenia przez OSŁ prawa materialnego, polegający na „niesłusznym uznaniu, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przewinienia z art. 35b ust. 2 w związku z art. 53 ust. 4 i 6 Ustawy Prawo Łowieckie, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosków odmiennych”.

Należy zatem w tym miejscu przytoczyć treść w/w przepisu art. 35b. 1. Ustawy - Prawo Łowieckie określającego istotę deliktu/przewinienia dyscyplinarnego:

„Członek Polskiego Związku Łowieckiego będący osobą fizyczną podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za przewinienie łowieckie polegające na:

- 1) naruszeniu ustawy i wydanych na jej podstawie aktów wykonawczych;
- 2) naruszeniu statutu lub innych uchwał organów Polskiego Związku Łowieckiego;
- 3) wykonywaniu polowania w sposób sprzeczny z etyką łowiecką”

a następnie rozstrzygnąć, czy ustalony ostatecznie przez GSŁ stan faktyczny sprawy wskazuje na wypełnienie działaniami obwinionego zawartych w tym przepisie przesłanek uzasadniających pociągnięcie go do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Z uwagi na przyjętą w zaskarżonym wyroku kwalifikację prawną czynu zarzucanego obwinionemu - aby jednoznacznie rozstrzygnąć, czy jego zachowanie nosiło cechy przewinienia łowieckiego - należy zatem odpowiedzieć na pytanie, czy naruszył on przepis art. 53 pkt 4 i 6 ustawy - Prawo łowieckie, czyli polował nie posiadając uprawnień do polowania

lub nie będąc uprawnionym do polowania wchodził w posiadanie zwierzyny. Z uwagi na treść zarzutu rozważenia wymaga ewentualność popełnienia w/w czynów w formie zjawiskowej pomocnictwa, o której mowa w art. 35b ust. 2 ustawy - Prawo łowieckie.

Jak słusznie przyjął OSŁ - odwołując się do dorobku literatury i orzecznictwa na gruncie art. 18 ust. 3 Kodeksu karnego i art. 35b ust. 2 ustawy Prawo łowieckie - pomocnictwo jest zawsze zachowaniem umyślnym, zatem w okolicznościach niniejszej sprawy do przypisania jego sprawstwa obwinionemu należało ustalić, że obwiniony miał świadomość tego, że D[...] Ś[...] nie posiadał upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego wydanego przez KŁ [...] na obwód nr [...], a zatem pozyskał dzika nielegalnie. W ustalonym przez GSŁ stanie faktycznym sprawy obwiniony Z[...] S[...] wiedzy takiej nie posiadał i nie zamierzał swoim działaniem ułatwić D[...] Ś[...] wejścia w posiadanie nielegalnie pozyskanej zwierzyny, zatem brak jest podstaw do przypisania mu sprawstwa czynu kwalifikowanego z art. 53 pkt 4 i 6 w związku z art. 35b ust. 2 ustawy Prawo łowieckie. Wracając do definicji deliktu dyscyplinarnego należy w konsekwencji uznać, iż postępowaniem swoim obwiniony nie naruszył przepisu ustawy, zatem nie mógł popełnić też deliktu dyscyplinarnego.

W konsekwencji powyższego GSŁ był zobligowany do zmiany zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienia obwinionego, zatem orzekł jak w pkt 1 sentencji.

O kosztach postępowania w pkt 2 sentencji orzeczono na podstawie § 71 ust. 2 a contrario Regulaminu Sądów Łowieckich i Rzeczników Dyscyplinarnych w Polskim Związku Łowieckim.

/-/ Grzegorz Borkowski
/-/ Michał Pieńkowski
/-/ Jacek Konowalczuk